

Ocena
osiągnięć naukowych i dydaktyczno-organizacyjnych dr n. med. Magdaleny
Osiewicz w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie
nauki medyczne

Dr n. med. Magdalena Osiewicz urodziła się 4 sierpnia 1980 roku w Jastrzębiu Zdroju. W 2004 roku ukończyła studia na Wydziale Lekarskim, Oddziale Stomatologii Uniwersytetu Jagiellońskiego uzyskując dyplom lekarza dentystry. W 2009 roku Habilitantka uzyskała tytuł Master of Science of Oral Kinesiology w Academic Centre of Dentistry in Amsterdam oraz specjalizację z zakresu gnatologii przyznawaną przez Dutch Society for Orofacial Pain and Restorative Dentistry. Stopień doktora nauk medycznych uzyskała 20 czerwca 2013 roku na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej: *Ocena rzetelności polskiej wersji badawczych kryteriów diagnostycznych zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia (BKD/ZCURNŻ)*, przygotowanej pod kierunkiem prof. Bartłomieja Lostera. Habilitantka w 2014 r. uzyskała specjalizację z zakresu protetyki stomatologicznej (dyplom nr 0784/2014.1/19 ; 07.04.2014). Dr Magdalena Osiewicz nie ubiegała się dotąd o stopień naukowy doktora habilitowanego. Po ukończeniu studiów od 2004 roku Habilitantka została zatrudniona na stanowisko asystenta w Oddziale Protetyki Stomatologicznej 5 Wojskowego Szpitala z Polikliniką w Krakowie. W latach 2005–2009 pracowała na stanowisku specjalizanta w De-partment of Orofacial Pain and Dysfunction, Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands. Od 2009 roku pracuje w Zakładzie Stomatologii Zintegrowanej, Instytutu Stomatologii, na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie, początkowo w charakterze asystenta, a od 2019 roku na stanowisku adiunkta. Od 2012 roku jest zatrudniona także jako naukowiec wizytujący w Katedrze Materiałoznawstwa Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands.

Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr n. med. Magdaleny Osiewicz jest znaczący i obejmuje: 22 oryginalne prace pełnotekstowe, opublikowane w czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym o łącznej wartości współczynnika wpływu **IF=29.136 pkt. (878 pkt. MNiSW)** oraz 11 prac poglądowych, opublikowanych w czasopismach naukowych posiadających IF o łącznej wartości **IF=2.380 (101 pkt. MNiSW)**, a także 2 prace kazuistyczne o wartości **5 pkt. MNiSW**. Na uwagę zasługuje fakt, iż Habilitantka jest pierwszym autorem aż w 30 spośród 35 opublikowanych prac. Wartość ww. publikacji w ocenie parametrycznej stanowi **984 pkt. MNiSW i IF=31.516 pkt.** Liczba cytowań publikacji z dorobku naukowego, z pominięciem autocytowań, wg bazy „Web of Science Core Collection” wynosi 44, a index Hirscha $h=4$. Zestawienie dorobku naukowego zostało przygotowane na podstawie analizy bibliometrycznej z dnia 12.06.2020 r., potwierdzonej przez Bibliotekę Medyczną UJ CM. Powyższy dorobek naukowy, po wyłączeniu pięciu prac oryginalnych, powiązanych tematycznie i stanowiących osiągnięcia naukowe, wynosi **509 pkt. MNiSW oraz IF=14.202 pkt.**

Tematyka badawcza Kandydatki jest interesująca i dotyczy głównie zagadnień patologii układu ruchowego narządu żucia, ale także zagadnień z zakresu materiałoznawstwa stomatologicznego. Szczególnie wartościowy dorobek stanowią nowatorskie i wielokierunkowe prace badawcze, w których Kandydatka skupia się na etiologii i epidemiologii oraz diagnostyce zaburzeń czynnościowych narządu żucia oraz korelacji czynników morfologiczno-czynnościowych i stanu psycho-emocjonalnego pacjentów, poruszając się swobodnie w tej trudnej tematyce badawczej.

Do realizacji tak ambitnych prac badawczych o charakterze interdyscyplinarnym, z pogranicza stomatologii, medycyny i nauk technicznych, Kandydatka, tworzy wielospecjalistyczne zespoły badawcze złożone z pracowników macierzystej Uczelni, prowadząc badania w ścisłej współpracy z kolegami z innych ośrodków akademickich w kraju, m.in. Politechniki Krakowskiej, jak i Uniwersytetów zagranicznych. Na szczególną uwagę zasługuje właśnie międzynarodowa współpraca naukowa Kandydatki i odbyte w ośrodkach akademickich w Holandii, USA i Włoch, staże i szkolenia zakończone licznymi publikacjami naukowymi, uzyskaniem certyfikatów, specjalizacji i dodatkowych kompetencji.

W dorobku Habilitantki ważne miejsce zajmują prace badawcze prowadzone w ścisłej współpracy z naukowcami renomowanych zagranicznych, wiodących ośrodków akademickich m.in. z Department of Orofacial Pain and Dysfunction, Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, The Netherlands, z którymi współpracuje nieprzerwanie od 2009 roku. Celem współpracy są projekty skupione wokół zasadniczego nurtu badań Habilitantki tj. zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego. W latach 2006–2009 w ramach studiów specjalizujących Kandydatka uzyskała specjalizację w leczeniu zaburzeń czynnościowych narządu żucia oraz w stomatologii rekonstrukcyjnej u osób z patologicznym starciem zębów.

W zakresie tematyki obejmującej diagnostykę i leczenie zaburzeń czynnościowych narządu żucia Habilitantka współpracuje także z International Network for Orofacial Pain and Related Disorders Methodology oraz Uniwersytetem w Buffalo w ramach tłumaczenia oraz kulturowej adaptacji kryteriów diagnostycznych RDC/TMD oraz DC/TMD.

Współpraca z School of Dentistry, University of Siena, kontynuowana od 2014 roku, obejmuje projekty zogniskowane na tematyce diagnostyki bruksizmu w stanie czuwania. Rozszerzeniem powyższej tematyki badawczej są projekty związane z materiałoznawstwem stomatologicznym, w szczególności z odbudową patologicznie startych zębów u pacjentów cierpiących z powodu bruksizmu. Powyższe prace badawcze Habilitantka prowadzi, od 2012 roku, z kolegami z Department of Dental Materials Science, Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands, w ramach kontraktu i stanowiska Visiting Researcher.

Kandydatka uczestniczy też w licznych projektach badawczych realizowanych wspólnie z innymi jednostkami macierzystej Uczelni m.in.: Kliniką Chorób Zakaźnych i Tropikalnych oraz Kliniką Gastroenterologii i Hepatologii, ale także z kolegami z innych Uczelni, m.in. Politechniki Krakowskiej.

Poza głównym nurtem badań, obszary tematyczne wynikające z pracy własnej oraz powyższych ścisłych międzynarodowych, międzyuczelnianych oraz wewnątrzuczelnianych kontaktów obejmują:

1. Tłumaczenie oraz adaptacja kulturowa kryteriów diagnostycznych RDC/TMD
2. Ocenę rzetelności polskiej wersji kryteriów diagnostycznych RDC/TMD.

3. Występowanie zaburzeń czynnościowych narządu żucia w populacji młodych dorosłych
4. Badanie stanu wiedzy lekarzy dentystów na temat boreliozy
5. Badanie stanu wiedzy lekarzy dentystów na temat zaburzeń czynnościowych narządu żucia
6. Przegląd literatury na temat objawów boreliozy w układzie mięśniowo-stawowym
7. Diagnostykę bruksizmu w stanie czuwania
8. Leczenie starcia patologicznego zębów – opisy przypadków
9. Tworzenie i testowanie materiałów i protokołów do klinicznego stosowania u pacjentów ze starciem patologicznym z powodu bruksizmu
10. Evidence-based dentistry
11. Popularyzację wiedzy na temat zaburzeń czynnościowych narządu żucia oraz bruksizmu.

Aktywność naukowa Habilitantki została doceniona i uhonorowana nagrodami: Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego za przedstawiony w roku 2019 referat naukowy pt.: *Współczesne metody diagnozowania i leczenia bruksizmu*. II miejsce za najlepszy projekt naukowy pt: *Comparison of the outcomes of dynamic/static tests and palpation tests in TMD-pain patients* w czasie konferencji w roku 2018 International Congress Italian Study Group on Craniomandibular Disorders. Zwycięstwo w konkursie na dofinansowanie 3-miesięcznego wyjazdu do Department of Dental Materials Science, Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands, w ramach międzynarodowego projektu badawczego “Contact- and contact-free wear between various resin composites” w obszarze „Mobilność naukowców Wydziału Lekarskiego UJ CM Zadanie – Dofinansowanie średnioterminowych wyjazdów naukowych” – 2 konkurs Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego Wydziału Lekarskiego UJ CM KNOW. Ponad to Kandydatka otrzymała dofinansowanie przez Department of Dental Materials Science, Academic Centre for Dentistry Amsterdam (ACTA), University of Amsterdam and Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, The Netherlands, badań na temat wytrzymałości materiałów stomatologicznych u pacjentów z bruksizmem oraz tworzenia innowacyjnych protokołów terapeutycznych.

Ocena osiągnięcia naukowego.

Badania będące podstawą prezentowanego przez Kandydatkę osiągnięcia naukowego, które stanowi Jej osobisty, indywidualny wkład w rozwój nauki, dotyczą „*Frekwencyjności, etiologii oraz diagnostyki zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego*”. Cykl prac wskazanych jako osiągnięcie naukowe w ocenie parametrycznej stanowi **475 pkt.** MNiSW, a sumaryczny współczynnik wpływu prac to **IF=17.314 pkt.** We wszystkich pracach Kandydatka jest pierwszym autorem, a według Jej oświadczenia udział w realizacji publikacji jest przeważający tj.: wkład pracy w trzech publikacjach oceniła na 80%, a w dwóch publikacjach na 70%. Prace zostały opublikowane w renomowanych czasopiśmie naukowych o zasięgu międzynarodowym.

Osiągnięcie naukowe zostało opisane przez Kandydatkę w cyklu następujących prac:

1. M. Osiewicz, F. Lobbezoo, B.W. Loster, J.E. Loster, D. Manfredini, *Frequency of temporomandibular disorders diagnoses based on RDC/TMD in a Polish patient population.* Cranio 2018; 36: 304-310. IF = 1.144, MNiSW = 20
2. M. Osiewicz, F. Lobbezoo, B. Ciapała, J. Pytko-Polończyk, D. Manfredini, *Pain predictors in a population of temporomandibular disorders patients.* J Clin Med 2020; 9. IF = 5.688, MNiSW = 140
3. M. Osiewicz, D. Manfredini, B.W. Loster, M.K.A. van Selms, F. Lobbezoo, *Comparison of the outcomes of dynamic/static tests and palpation tests in TMD-pain patients.* Journal of Oral Rehabilitation 2018; 45: 185-190. IF = 2.341, MNiSW = 35
4. M. Osiewicz, D. Manfredini, G. Biesiada, J. Czepiel, A. Garlicki, J. Pytko-Polończyk, F. Lobbezoo. *Differences between palpation and static/dynamic tests to diagnose painful temporomandibular disorders in patients with Lyme disease.* Clinical Oral Investigations 2019; 23: 4411-4416. IF = 2.453, MNiSW = 140
5. M. Osiewicz, D. Manfredini, G. Biesiada, J. Czepiel, A. Garlicki, G. Aarab, J. Pytko-Polończyk, F. Lobbezoo. *Prevalence of Function-Dependent Temporomandibular Joint and Masticatory Muscle Pain, and Predictors of Temporomandibular Disorders among Patients with Lyme Disease.* Journal of Clinical Medicine 2019; 8: 1-8. IF = 5.688, MNiSW = 140

Ból odczuwany w obrębie twarzy i jamy ustnej, oprócz bólu zębów, najczęściej ma swoje źródła w zaburzeniach czynnościowych układu stomatognatycznego i jest drugim najpowszechniej występującym bólem mięśniowo-szkieletowym, po przewlekłym bólu kręgosłupa. Badania Habilitantki dotyczące częstości rozpoznań RDC/TMD wśród pacjentów z zaburzeniami czynnościowymi układu stomatognatycznego – przeprowadzone w oparciu o kryteria diagnostyczne, które są dziś światowym standardem – były pierwszymi tego rodzaju badaniami w historii, wykonanymi na terenie Europy Środkowo-Wschodniej. Zatem efekty tych badań mają wartość porównawczą w kontekście danych na temat zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego, zgromadzonych w innych krajach.

Według badań Habilitantki częstotliwość rozpoznawania zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego w Osi I, pozwalającej na fizyczne rozpoznanie zaburzeń, u polskich pacjentów mieści się w zakresie opisanym w innych populacjach na świecie, co wskazuje, że wytyczne kryteriów RDC/TMD nadają się do przeprowadzania analiz międzynarodowych i międzykulturowych. Z kolei w badaniach z zakresu Osi II, oceniając psychologiczny wymiar bólu, niepełnosprawność wynikającą z bólu oraz obecność depresji i somatyzacji, wskazała na różnice w częstości występowania zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego w porównaniu z zagranicą, podkreślając jednocześnie, że może to być wynikiem różnic geograficznych, etnicznych lub społeczno-kulturowych. Badania przeprowadzone przez Habilitantkę potwierdzają ponadto możliwy związek rozpoznań w zakresie Osi I oraz Osi II z wiekiem.

Jeśli chodzi o objawy zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego, to ból jest głównym objawem, z powodu którego pacjenci szukają pomocy. W oparciu badania Kandydatka stwierdziła, że istnieje korelacja między bólem a depresją u pacjentów z bólowymi postaciami zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego. Tego rodzaju analiza, wieloczynnikowa, z podziałem na dwie grupy pacjentów, nigdy dotąd nie była przeprowadzana w ramach wcześniejszych badań. Potwierdza ona absolutną potrzebę uwzględnienia czynników psychologicznych w badaniach pacjentów odczuwających dyskomfort z powodu zaburzeń czynnościowych narządu żucia. Opisane badania z pewnością pozwolą na poprawę i przyspieszenie leczenia pacjentów z zaburzeniami czynnościowymi układu stomatognatycznego z towarzyszącymi objawami bólowymi, a także pomogą w planowaniu leczenia i pozwolą unikać błędów i wdrażania niepotrzebnych metod terapeutycznych.

Dwa z projektów badawczych Habilitantki koncentrowały się na porównaniu dwóch typów testów diagnostycznych – palpacyjnego oraz testów dynamicznych / statycznych. Kluczowe kryteria diagnostyczne RDC/TMD opierają się na wynikach testów palpacyjnych. Oprócz testów palpacyjnych w diagnostyce zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego zaproponowano zastosowanie testów dynamicznych / statycznych, w celu uzupełnienia diagnostyki, nawet jeśli nie są one uwzględnione w algorytmach diagnostycznych (R)DC/TMD. Habilitantka wykazała, że wyniki testów palpacyjnych zależą również od obecności chorób współistniejących. Ból zlokalizowany w innej okolicy lub czynniki psychologiczne prawdopodobnie powoduje hiperalgezę tkanek i są one przez to bardziej wrażliwe na nacisk palpacyjny niż w czasie pracy żuchwy w wykonywaniu testów dynamicznych / statycznych. Wyniki badań Habilitantki dowodzą, że testy dynamiczne / statyczne są potencjalnie bardziej przydatne w wybranych sytuacjach klinicznych niż testy palpacyjne. Testy dynamiczne cechują się większą niezawodnością niż palpacyjne, zwłaszcza przy badaniu stawów skroniowo-żuchwowych. Stąd wniosek Habilitantki, że testy dynamiczne są lepszym narzędziem w rozpoznaniu bólu stawowego. Ponadto stwierdza, że oba testy dynamiczne / statyczne są bardziej wiarygodne w dłuższym czasie, w porównaniu z testami palpacyjnymi, co czyni je szczególnie przydatnymi do długofalowego monitorowania przebiegu objawów zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego. W wyniku przeprowadzonych badań Habilitantka dowiodła, że testy dynamiczne / statyczne powinny być uwzględnione w algorytmach diagnostycznych zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego łącznie z testami palpacyjnymi.

Ciekawe są też wyniki badań Habilitantki dotyczące pacjentów chorych na boreliozę, u większości których (70%) wykazała obecność bólu mięśniowo-powięziowego, według kryteriów RDC/TMD. W tych nowatorskich badaniach stwierdziła, że testy palpacyjne mogą fałszywie wskazywać na obecność zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego u pacjentów z pierwotnym rozpoznaniem boreliozy. Z badań Habilitantki jednoznacznie wynika, że w diagnostyce należy stosować testy dynamiczne / statyczne jako część rutynowego badania zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego, ponieważ umożliwiają one różnicowanie bólu w przebiegu zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego oraz boreliozy.

Należy podkreślić, że w badaniach Habilitantki po raz pierwszy na świecie została oceniona częstość występowania objawów zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego w przebiegu boreliozy, jednej z najpowszechniejszych chorób zakaźnych

odzwierzęcych na półkuli północnej. Wyniki Jej prac pokazały, że częstotliwość zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego nie była statystycznie istotna u pacjentów z boreliozą w porównaniu z grupą kontrolną, a także między neuroboreliozą a boreliozą stawową w oparciu o testy dynamiczne / statyczne w diagnozie bólowej zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego. Badanie to sugeruje duży wpływ bruksizmu na przewidywanie obecności bólu w zaburzeniach czynnościowych układu stomatognatycznego u pacjentów z boreliozą.

Cykl badań poświęconych częstości występowania, etiologii i diagnostyce zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego i przedstawionych jako cykl tematycznie powiązanych publikacji naukowych pt. „*Frekwencyjność, etiologia i diagnostyka zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego*” został logicznie zaplanowany i w pełni zrealizowany, samodzielnie, ale także we współpracy, w ramach tworzonych przez Habilitantkę zespołów badawczych, w których wkład intelektualny Kandydatki był dominujący, a prowadzone badania są wielokierunkowe i nowatorskie, stanowią wartościowy dorobek naukowy w reprezentowanej przez Nią dziedzinie jaką jest stomatologia i w przeważającej większości są niezwykle ważne dla praktyki klinicznej. Dr n. med. Magdalena Osiewicz jest niewątpliwie niekwestionowanym autorytetem w zakresie diagnostyki zaburzeń czynnościowych narządu żucia.

Ważne są też perspektywy Jej dalszego rozwoju naukowego. Obecnie zajmuje się tłumaczeniem, adaptacją kulturową, walidacją oraz wprowadzaniem do codziennej praktyki klinicznej i naukowej kryteriów diagnostycznych DC/TMD, służących do oceny klinicznej pacjentów cierpiących z powodu zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego. W związku z tym Kandydatka planuje kontynuację badań na temat częstości występowania zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia w populacji pacjentów oraz osób zdrowych według wytycznych DC/TMD, jak również prowadzenie badań obejmujących etiopatogenezę oraz leczenie zaburzeń. Jest również koordynatorem polskim i norweskim tłumaczenia oraz adaptacji kulturowej polskiej i norweskiej wersji BruxApp oraz wielośrodkowego projektu opierającego się na współpracy z udziałem 11 uniwersytetów, zgodnie ze specjalnym protokołem *Ecological Momentary Assessment* (EMA) przewidzianym dla smartfonów (BruxApp Research). Głównym celem Kandydatki jest kontynuowanie badań wielośrodkowych w kierunku diagnostyki, etiologii oraz leczenia bruksizmu oraz badania w

zakresie materiałoznawstwa stomatologicznego oraz innowacyjnych protokołów klinicznych u pacjentów ze starciem patologicznym zębów.

Ocena aktywności dydaktyczno-organizacyjnej.

Podobnie jak naukowa, także działalność dydaktyczna i organizacyjna Kandydatki zasługuje na ocenę pozytywną. Szczegółowe informacje dotyczące tej aktywności zawodowej zostały zamieszczone w załączonej dokumentacji, należy jednak podkreślić Jej szesnastoletnie doświadczenia jako dydaktyka prowadzącego zajęcia kliniczne, seminaria czy wykłady z zakresu protetyki stomatologicznej dla studentów II i III roku na Wydziale Lekarskim w ramach przedmiotu „Przedkliniczna stomatologia zintegrowana”, na kierunku lekarsko-dentystycznym oraz dla studentów anglojęzycznych w ramach Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców, Doctor of Dental Surgery program (DDS). Jest koordynatorem przedmiotu „Propedeutyka medycyny i stomatologii” dla roku I Wydziału Lekarskiego, na kierunku lekarsko-dentystycznym.

Od 2017 r. koordynuje projekty naukowe Studenckiego Koła Naukowego przy Katedrze Stomatologii Zintegrowanej. Efektem działalności studentów są 4 wystąpienia na międzynarodowych kongresach studenckich, jedna publikacja krajowa oraz jedna publikacja opublikowana w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym.

Należy wspomnieć również o aktywności Habilitantki na rzecz społeczności naukowej. W latach 2010–2012 była członkiem kolegium redakcyjnego czasopisma „Medycyna Praktyczna – Stomatologia”. Kandydatka była recenzent na zaproszenie (4 artykułów) w czasopismach „Journal of Stomatology”, „Pain and Research Menagement” i „Cranio” oraz współorganizatorem konferencji 12 Kongres Stomatologów Polskich, Kraków, 9-12 kwietnia 2014.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Przedstawiona ocena działalności naukowej dr n. med. Magdaleny Osiewicz wskazuje, że prezentowanych w cyklu 5 prac składających się na rozprawę habilitacyjną pt. „*Frekwencyjność, etiologia i diagnostyka zaburzeń czynnościowych układu stomatognatycznego*”, stanowi osobisty, wartościowy i oryginalny wkład Kandydatki do rozwoju reprezentowanej przez Nią dziedziny jaką jest protetyka stomatologiczna. Udział Habilitantki w prezentowanych pracach

był wiodący. Posiada znaczący i oryginalny dorobek naukowy, zwielokrotniony w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Oceniając całokształt pracy naukowo-badawczej jestem przekonany, że Habilitantka jest dojrzałym naukowcem i świetnym organizatorem pracy badawczej. Godna podkreślenia jest kompleksowość podejścia podczas planowania i prowadzenia badań oraz umiejętność łączenia aspektów podstawowych i aplikacyjnych.

Dr n. med. Magdalena Osiewicz poświęca się także pracy dydaktycznej i organizacyjnej na rzecz macierzystej Uczelni oraz środowiska zawodowego.

Na podstawie pozytywnej oceny osiągnięcia naukowego, przygotowanego w formie cyklu tematycznie powiązanych publikacji, i dorobku naukowego dr n. med. Magdaleny Osiewicz oraz jej zaangażowania w pracę dydaktyczno-organizacyjną stwierdzam, że posiada ona kwalifikacje wymagane od kandydatów do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego oraz spełnia warunki określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. Zm.).

Z pełnym przekonaniem wnioskuję do Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum o nadanie dr n. med. Magdalenie Osiewicz stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Prof. dr hab. Jerzy Sokołowski